

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-869/2021-3

U I M E R E P U B L I K A H R V A T S K A
R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Helene Vlahov Kozomara predsjednice vijeća, Milene Vukelić Margan članice vijeća i sutkinje izjaviteljice i Ingrid Bučković, članice vijeća, u jednostavnom postupka stečaja nad imovinom potrošača Stjepana Ermakora iz Ivanske, Ivana Mažuranića 70, odlučujući o žalbi vjerovnika Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, zastupanog po punomoćniku Stjepanu Brčiću, odvjetniku iz Zagreba, podnesenoj protiv rješenja Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna Služba u Čazmi poslovni broj 18 Sp-37/2021-8 od 2. ožujka 2021., u sjednici vijeća održanoj 16. lipnja 2021.,

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba vjerovnika Croatia osiguranje d.d. Zagreb i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna Služba u Čazmi poslovni broj 18 Sp-37/2021-8 od 2. ožujka 2021.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja je otvoren i zaključen jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Stjepana Ermakora iz Ivanske (dalje: potrošač), te je potrošač oslobođen od preostalih obveza u odnosu na vjerovnike Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Erste Steirmärkische bank d.d. Rijeka i Hrvatsku radioteleviziju Zagreb.

Protiv rješenja je žalbu podnio vjerovnik Croatia osiguranje d.d. Zagreb zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP), koji propis se u ovom postupku primjenjuje na temelju odredbe čl. 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 71/15 i 104/17) te čl. 23. i čl. 79. o. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" br. 100/15 i 67/18 – dalje ZSP).

Vjerovnik Croatia osiguranje d.d. Zagreb u žalbi ističe da nije vidljivo na koji način je sud utvrdio da potrošač nema imovinu koja bi ulazila u stečajnu masu. Ukazuje na odredbu čl. 79. f st. 2. ZSP-a kojom je propisano što sadrži popis imovine potrošača te koje radnje sud mora provesti da bi utvrdio ima li potrošač imovinu, imovinska prava te primanja. U nazočnom slučaju da je potrošač dostavio obrazac popisa imovine u kojemu je naveo da nema imovine, a u postupku je sud utvrdio drugačije činjenice. Smatra da nije ispunjen stečajni razlog iz čl. 5. ZSP-a jer da je potrošač sposoban za plaćanje, što da potvrđuje činjenica da mu se svaki mjesec u korist žalitelja usteže iznos od oko 600,00 kuna.

Pored toga ističe da nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 79.a ZSP-a za otvaranje i zaključenje postupka jer da potrošač nije imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje duže od tri godine.

Predlaže pobijano rješenje preinačiti i odbiti prijedlog.

Žalba vjerovnika nije osnovana.

U donošenju pobijanog rješenja nije počinjena neka od bitnih postupovnih povreda iz čl. 365. st. 2. ZPP-a, na koje povrede ovaj sud pazi po službenoj dužnosti pa tako ni povreda na koju ukazuje vjerovnik u žalbi, jer su razlozi rješenja potpuni i jasni, u njima nema proturječja te je rješenje moguće ispitati.

Sud prvog stupnja utvrđuje da potrošač ima tri evidentirane neizvršene osnove za plaćanje radi ostvarenja tražbina po osnovi glavnice koje ne prelaze iznos od 20.000,00 kn (8.401,56 kn). Na temelju isprava u spisu utvrđuje da potrošač nema osnove koje je Financijska agencija (dalje: Fina) prestala izvršavati po čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe ne novčanim sredstvima ("Narodne novine" 68/18, 2/20, 47/20 – dalje: ZPONS) niti osnove koje je FINA prestala izvršavati po zahtjevu ovrhovoditelja. Potom utvrđuje da je potrošač dostavio popis imovine te se očitovao da je suglasan sa provođenjem ovog postupka, s tim što je u popisu naveo da je vlasnik nekretnina te da prima mirovinu u iznosu od 2.588,18 kuna od koje se usteže mjesečno iznos od 647,04 kune. Iz podataka u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje (dalje: Očevidnik) te podataka o imovini potrošača utvrđuje da ne postoji imovina potrošača iz koje bi se mogli namirivati vjerovnici, budući da je račun potrošača u neprekidnoj blokadi 3267 dana. Stoga ocjenjuje da su ispunjene zakonske pretpostavke propisane odredbom čl. 79. g. st. 1. ZSP-a za otvaranje i istovremeno zaključenje jednostavnog postupka stečaja pa donosi takvu odluku, te istovremeno oslobađa potrošača od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i u odnosu na vjerovnike iz čl. 79.a. ZSP-a, primjenom odredbe čl. 79. g. st. 4. ZSP-a.

Pravilno je sud prvog stupnja primijenio mjerodavno materijalno pravo kada je otvorio i zaključio jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Stjepana Ermakora iz Ivanske te kada je oslobodio potrošača od preostalih obveza u odnosu na žalitelja.

Naime, sud prvog stupnja je pravilno utvrdio da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kn, što je pretpostavka za otvaranje i zaključenje postupka u skladu s odredbom čl. 79.g. st. 1. ZSP-a.

Vanjska provjera je provedena u skladu s odredbom čl. 24. st. 3. ZSP-a pa vjerovnik bez osnove prigovara da u nazočnom slučaju sud nije utvrdio vrijednost ovršive imovine potrošača. Sud prvog stupnja je dužan u rješenju navesti sve bitne činjenice koje je utvrdio vanjskom provjerom. Iako u rješenju nisu navedene činjenice koje su utvrđene provedenim dokazima, u ovom slučaju zbog toga nije nužno rješenje ukinuti, jer je bitne činjenice bilo moguće utvrditi na temelju isprava u spisu.

Tako proizlazi da je potrošač u 2020. primio mirovinu u iznosu od 32.579,97 kuna, u 2019. u iznosu od 33.504,25 kuna te u 2018. u iznosu od 30.559,86 kuna, što u prosjeku mjesečno iznosi 2.684,55 kuna kao i da potrošač u odgovarajućim registrima nije evidentiran kao vlasnik vozila te plovila te kao vlasnik dionica te udjela u nekom trgovačkom društvu.

Dakle, iz priloženih isprava proizlazi da je u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača bilo više evidentiranih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbine u iznosu do 20.000,00 kn s osnove glavnice, da je razdoblje u kojem je potrošač imao evidentirane neizvršene osnove neprekinuto trajalo duže od tri godine, te da nisu utvrđene činjenice iz kojih bi se moglo zaključiti da se radi o nepoštenom potrošaču.

Na žalbene navode vjerovnika o nepostojanju pretpostavki iz čl. 79.a st. 2. ZSP-a za provođenje ovog postupka, valja odgovoriti da je za ocjenu postojanja pretpostavki za provedbu ovog postupka relevantno stanje na dan otvaranja postupka. Na taj dan (2. ožujka 2021.) su u Očevidniku postojale dvije evidentirane osnove u razdoblju dužem od tri godine, pri čemu je neodlučno što je po jednoj osnovi ovršeniku mjesečno ustezan određeni iznos radi naplate te tražbine.

Netočna je i tvrdnja žalitelja o neistinitom sadržaju popisa imovine potrošača, budući da se podaci navedeni u popisu podudaraju s podacima koji su pribavljeni od nadležnih tijela koja vode evidenciju o imovini.

Zbog izloženog je valjalo žalbu vjerovnika odbiti i rješenje suda prvog stupnja potvrditi na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a.

U Rijeci 16. lipnja 2021.

Predsjednica vijeća

Helena Vlahov Kozomara

Broj zapisa: eb2fc-28909

Kontrolni broj: 00a4c-24625-388be

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=HELENA VLAHOV-KOZOMARA, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.